

gura qu' era adagi popular en la centuria disset, «qui per frá, qui per germá, tot lo mon es francescá».

¿Cóm, donchs, una Ordre tan excelent no está estesa avuy ab majors proporcions? ¿perqué no hi ha més interés en pertanyer a ella? perque s' ignora sa historia; s' obliden ses glories, no 's recorden ses grandeses, no 's reflexiona sobre sa importancia, en una paraula, perque no se la coneix.

La FULLA SERÁFICA s' ha fundat per extendrer son coneixement baix tots aspectes; pero, deixant per altres la feyna mes delicada, sols m' ocuparé sobre sa part històrica, explicant son origen, son progrés, les aprobacions de l' Iglesia, etc., etc., tot lo qual será motiu per estimarla y tenir á gloria pertanyer á ella.

FR. JORDI DE MONTSERRAT,
O. M. CAP.

LES ESCOLES DOMINICALS

DE LA DIVINA PASTORA

Del reglament d' aquestes escoles ja 'n vârem parlar en un altre nombre y també digüerem que parlariem de la invitació de la A. Escriche, que l' acompanya, que es or pur y no hi ha un sol paràgraf, un sol període despreciable.

La Alexandrina Escriche es una senyora que se la trova sempre al devant de totes les obres de propaganda catòlica, ànima de les Escoles Dominicals de Barcelona y actualment una de les Senyores Catequistes que desempenyen l' alt càrrech social d' atracció de la classe obrera.

Es donchs, una autoritat, quan tracta de treball a favor del ideal catòlich entre obrers per medi de les Escoles Dominicals de la Divina Pastora.

Qué, que diu? que hi ha moltes senyores y senyoretetes y menestralas que han rebuda una educació esmerada, que el pervindre els somriu com un somni de felicitat y no tenen altres mals de caps que els que elles mateixes se donen, sobre de quina manera passarán el día sense aborrirse o sobre el fet que han de donar a n' aquell vestit pera que causi admiració a les seves companyes o potser enveja o altres tonteries per l' istil o millor dit, miseries y ridiculeses que sols les dones coneixen.

Y també diu que hi ha moltes noyes de fàbrica, criades y filles de treballadors que de petites-petites, avans de tenir l' inteligencia desenrotllada, han hagut d' anar fora de casa o ajudar casi sempre amb un setmanal ridícul als seus pares y 's troben are sense medis de defensa davant les necessitats de la vida.

Are que comprenen la falla que les fa no saber un borrall de lletra, el no poguer emprendre per elles totes soles el mes petit negoci, que sempre un foraster s' hagi d' enterar de les intimitats de la familia; are que 'n voldrien aprendre se troben que no hi ha qui els hi ensenyi. Y vo-